

วันที่คุณยายรู้ใจ

๑๑.๐๐ น. ม่านหน้าต่างด้านโถ้ะทานข้าวของ
คุณยายเปิดออกแล้ว ทำให้มองเห็นทัศนียภาพที่ถูก
จัดตกแต่งไว้อย่างสวยงาม ต้นไม้ยืนต้นต่างแผ่กิ่ง
ก้านสาขาให้ร่มเงาแก่นกกาทั้งหลายได้พักพิงอาศัย
ต้นไม้เหล่านี้ล้วนแล้วแต่ได้รับการอนุเคราะห์จากเจ้า
ภาพผู้ใจบุญที่ร่วมกันสร้างวิมานหลังนี้ถวายแด่คุณยาย
ด้วยรู้แ่ใจว่า คุณยายเปรียบเสมือนผืนนาบุญที่เต็ม

เปี่ยม อุดมไปด้วยแร่ธาตุ ที่พร้อมจะทำให้เมล็ดข้าว
ทุกเม็ดเจริญเติบโตและงอกงามได้อย่างสมบูรณ์

ข้าพเจ้ากับเปิ้ลช่วยกันจัดเตรียมโต๊ะอาหาร
สำหรับคุณยาย เพื่อรอรับถาดอาหารที่จะมาส่ง พอ
รถส่งอาหารมาจอดที่หน้าโรงรถ ข้าพเจ้ากับเปิ้ลก็ไป
ช่วยรับถาดอาหาร และนำมาจัดแยกประเภทไว้ที่โต๊ะ
อาหารของคุณยาย

หลังจากจัดโต๊ะเสร็จ พี่อาร์พันธุ์จะพาคุณยาย
ลูกจากเก้าอี้νωมตัวเดิมมาที่โต๊ะอาหาร เมื่อคุณยายนั่ง
ที่เก้าอี้แล้ว เปิ้ลจะนำผ้ากันเปื้อนมาติดให้คุณยาย
ส่วนข้าพเจ้าหยิบผ้าอีกผืนหนึ่งรองไว้บนตักคุณยาย

จากนั้น...ข้าพเจ้าจะรีบกลับไปรับประทานอาหาร
ที่อาศรมอุบาสิกา เวลาเพื่อน ๆ อุบาสิกาเจอข้าพเจ้า
ก็จะร่วมอนุโมทนาบุญด้วยและพูดว่า “มีบุญมากจังเลย
ที่ได้ไปอยู่ใกล้คุณยาย” ข้าพเจ้าก็ตอบเขาไปว่า “สาธุ”
ตอบไปอย่างนั้นเอง แต่ขณะนั้นในใจของข้าพเจ้าไม่ได้
นึกถึงบุญเลย คิดแต่เพียงว่า ต้องกลับไปกุฏิคุณยาย
ให้ตรงเวลา

เมื่อคุณยายรับประทานอาหารเสร็จ ท่านจะนั่ง
พักสักครู่ จากนั้นพี่อารีพันธุก็จะพาคุณยายเดินย่อย
อาหารบริเวณรอบ ๆ ระเบียงกุฏิ และหลังจากเดิน
ย่อยอาหารแล้ว ท่านก็จะมานั่งที่เก้าอี้νωมตัวเดิม

ถึงตอนนี้เป็นเวลาที่พี่อาร์พันธุ้กับเปิ้ลจะต้อง
ทานอาหารแล้ว ส่วนข้าพเจ้ารับประทานอาหารเสร็จ ก็
จะมารับหน้าที่นั่งอยู่ข้าง ๆ คุณยาย เพื่อดูว่า ท่าน
ต้องการสิ่งใด

สักครู่คุณยายหันมาทางข้าพเจ้า และก็ชี้มือออกไป
นอกหน้าต่างกระจกใสบานโตที่ใกล้กับโต๊ะทานข้าวนั้น
นอกหน้าต่างมีต้นกาซะลองหรือเรียกอีกอย่างว่า ต้นปีบ
ปลูกใกล้กับตัวอาคารมากที่สุด ข้าพเจ้าเห็นนกเขาชวา
๒ ตัวกำลังช่วยกันทำรัง มันสลับกันไปคาบกิ่งไม้เล็ก ๆ
มาสานเป็นรัง ขณะนั้นข้าพเจ้าเกิดความคิดผุดขึ้นมาใน
ใจว่า “เรานี้มีบุญมากจึ้งเลยที่ได้อยู่ใกล้คุณยาย”

ทันทีที่ความคิดสั้นสุดลง คุณยายหันหน้ามา
จ้องที่ลูกนัยน์ตาของข้าพเจ้า เป็นแววตาที่เด็ดเดี่ยว
และเปี่ยมด้วยเมตตายิ่งนัก แล้วท่านก็พูดว่า “เราอย่า
นึกนะว่า อยู่ไกลยายแล้วจะได้บุญมาก คนที่จะได้บุญ
มาก คือ คนที่นึกถึงบุญได้เท่านั้น เราต้องพึงบุญ พึ่ง
อย่างอื่นไม่สำเร็จหรอก ยายจะบอกให้”

ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมาเวลาที่เพื่อนอุบาสิกามาพูด
กับข้าพเจ้าว่า “เธอมีบุญมากจริงเลยที่ได้อยู่ใกล้คุณ
ยาย” ข้าพเจ้าก็ตอบเขาไปว่า “สาธุ แต่คุณยายบอกว่า
คนที่จะได้บุญมาก คือ คนที่นึกถึงบุญได้เท่านั้นนะ”

“ผู้มีปัญญาบริสุทธิ์ ย่อมหยั่งรู้ความจริงเสมอ”

